

---

meghadUtasamasyAlekhH by Meghavijaya

——
मेघदूतसमस्यालेखः

——
Document Information

Text title : Meghadutasamasyalekhah by Meghavijaya

File name : meghadUtasamasyAlekhHmeghavijaya.itx

Category : major_works, jaina

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Meghavijaya

Description/comments : A message to Meghavijaya's Jain Guru through Megha taking 4th line of each shloka of Kalidasa's MeghadUtaM as a Samasya pUrtil

Latest update : August 18, 2019

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

मेघदूतसमस्यालेखः

meghadUta samasyAlekhA of Meghavijaya.

In this Jain work, the author is sending a message to his Jain Guru through Megha. He has taken 4th line of each shloka of Kalidasa's MeghadUtaM as a Samasya, and composed three more lines to complete the samasya shloka, as a samasyA pUrana. Thus, the 4th line of each shloka in both kAvyas are identical, though the stories are entirely different. The poetical metre of this work is mandAkrAntA, as expected.

NOTE: Another similar work, pArshvAbhyudaya, a Jain philosophical work, by another Jain poet Jinadasa (8th century) is available, in which all the four lines in all the shlokas of Kalidasa's meghadUtTam, in the original order are used as a samasyA pUrana (so it is much larger than the present work). This work is of interest, since it embodies the oldest version of kAlidAsa's meghadUtam as it was available in the 8th century.

The introduction in the publication of the present work says the following:

अस्मिँलेखे कस्मिँश्चित्पुरे यातुर्मासिकीस्थितिं कुर्वद्भिः
कविभिर्मेघदूतद्वारा
श्रीदिवपत्तनस्थतपगारापतिश्रीमद्विजयप्रभसूरीश्वराणां
कुशलवार्तादिसंसूयकं वयिकं प्रेषयद्भिर्दिवगिर्यादीनां
वर्णनं कृतमस्ति ॥

अथ मलामडोपाध्यायश्रीमेघविजयविरचितो मेघदूतसमस्यालेखः ।

(मन्दाकान्तावृत्तम्)

स्वस्ति श्रीमद्भुवनदिनकृद्धीरतीर्थाभिनेतुः
 प्राप्यादेशं तपगाणपतेर्मेघनामा विनेयः ।
 ज्येष्ठस्थित्यां पुरमनुसरन् नव्यरङ्गं ससर्ज
 स्निग्धरथातरुषु वसतिं रामगिर्याश्रमेषु ॥ १ ॥

तस्यां पुर्यां मुनिगाणगुरोर्विप्रयोगी स योगी
 नीत्वा मासान् कटिचिद्यिराद्वाचिकं नेतुकामः ।
 भाद्रे पञ्चम्युद्यदिवसे मेघमाश्लिष्टसौधं
 वप्रकीडापरिणतगजप्रेक्षणीयं ददर्श ॥ २ ॥

मत्वा तस्याऽभ्युद्यनदशां वायुनोत्रीयमानां
 येतो वायं ञटिति गमनापेक्षमूयेऽस्य साधोः ।
 प्रत्यासन्नेऽप्यधि ! तव गुरौ कार्यकार्यास्ति योगः
 कण्ठाश्लेषप्रणयिनि जने किं पुनर्दूरसंस्थे ॥ ३ ॥

तद्विजृम्भ्यै त्वरथ रथतः स्वं पुनानाऽऽशुनाना -
 भावैरेवं किमिव मनसोदीर्णवाक्यः स बालः ।
 उस्ताम्भोजद्भयरथनया निर्मितायायि तस्मै
 प्रीतः प्रीतिप्रभुभवचनं स्वागतं व्याजहार ॥ ४ ॥

क्वायं प्रायः पवनसलिलज्योतिषां सन्निधायः
 क्वार्थश्चायं प्रवणकरोर्यो विधेयः समर्थः ।
 उर्षोऽर्षादिति स सडसा चिन्तयन्नूयिवास्तं
 कामार्तां डि प्रकृतिः कृपणाश्चेतनाचेतनेषु ॥ ५ ॥

जज्ञे भूमावतिविषमताऽन्योन्यसाम्राज्यदौस्थ्या -
 लश्चिन्मां नो नयति यतिनामीशितुर्वार्त्तवार्त्ताम् ।
 तत्त्वां याये स्ववशमवशासृष्टिचिन्मोपकारं
 याञ्छा मोघा वरमधिगुणे नाधमे लब्धकामा ॥ ६ ॥

भ्रातस्त्रातस्त्वमसि भुवने ज्वनं ज्वनन्दी
 तापव्यापापलृत्तिनिपुणस्तत्पथोवाड ! रम्या ।
 गम्या यारै रुचिरनगरी देवकात्पत्तनाप्या
 बाह्योद्यानस्थितडरशिरश्चन्द्रिकाधौतडर्भ्या ७ ॥

नित्यं येतः स्फुरति यरणाग्भोजयोः सूरिराजः

कायः सर्वैः समयविषयैः सन्निभद्धान्तरायः
नो येदीदृग्गुरुसुरतरं प्राप्य कः स्याद्वीयान्
न स्यादन्योऽप्यलमिव जनो यः पराधीनवृत्तिः ॥ ८ ॥

श्रेयस्यर्थे प्रभवति भलादन्तरायस्तदस्य
प्रध्वंसायाभ्युचितमचिरादाचिरेयं लजस्व ।
लाभोऽप्यत्र त्रिदशललनानेत्रसंवीक्षाणैस्त्वां
सेविष्यन्ते नयनसुभगं भे भवन्तं भलाकाः ॥ ९ ॥

॥ अथ प्राप्तनुषङ्गं श्रीशान्तिजिनवर्णनम् ॥

देवः शान्तिर्भवति भविनां दुर्भवाम्भोधिसेतु -
र्तुतुर्भूयोऽनुभवभव (?) भोगसंयोगलक्ष्म्या । one syllable (guru) missing
दृष्टैः कष्टैर्व्ययभयमयैः सन्निभोगेऽङ्गभाजः
सद्यःपाति प्राणयिद्धयं विप्रयोगे रुणद्धि ॥ १० ॥

अस्याह्वानस्मरणकरणोद्भूतभूयःप्रभावाः
श्रद्धाभाजो विततमुदजस्येव गर्जं निशम्य ।
नृत्यारम्भे जिनपतिपुरः सञ्जिगीषो स्वरुच्या
सम्पत्स्यन्ते नभसि भवतो राजलंसाः सडायाः ॥ ११ ॥

अर्द्धत्यस्मिन् सृजति भुवनोद्भासनं दीपत्रुपे
येतोवृत्तीर्भलतमसश्लेदनाय प्रपद्य ।
स्यात्त्राभिप्राणतमनुजस्वर्गिवर्गस्य चित्रं
स्नेहव्यक्तिश्चिरविरलं मुग्यतो वाष्पमुषणम् ॥ १२ ॥

दर्षाद्दर्षाविहितलितकृत्स्नात्रकृत्यः प्रसूनै -
वार्तानीतैः प्राणयतु विभोश्चारुयर्था सपर्याम् ।
कुर्वन्नुर्वी स्वतनुमतनु तीर्थभावाश्रितानां
क्षीणः क्षीणः परिलघुपयः स्रोतसं योपभुज्य ॥ १३ ॥

देवस्यास्य प्रसवसमये दिक्कुमारीभिरुच्यै -
र्गन्धाम्भोदः प्रसृमरसुमाऽऽमोदशाली विचक्रे ।
पित्रा तत्रार्जितसुकृतततो विश्वशीर्षे त्वमेषि
दिङ्नागानां पथि परिहरन् स्थूललस्तावलेपान् ॥ १४ ॥

उद्यद्भालारुणघृणिगणोन्मिश्रशुद्धाश्मगर्भ -

अत्रेणैतां तनुमनुद्दिनं भासितामस्य पश्य ।
मन्दारद्रुप्रभवनिचयैः पथ्यनेपथ्यभाजो
बर्द्धेणैव स्फुरितरुचिना गोपवेषस्य विषणोः ॥ १५ ॥

श्यामीभावं शमयितुमना वामभागे वितत्या
प्रादक्षिण्यं नय गुरुमुरुश्रेयसा देवमेनम् ।
नृत्यासक्तामरवरवधूवेषवस्त्रायमाणः
किञ्चित्पश्चाद्प्रज लघुगतिर्भूय अवेतोत्तरेण ॥ १६ ॥

शङ्के राकातुङ्घिनकिरणो वैश्वसेनिस्वयुपा -
अङ्के पूजास्पष्टमिड मृगं स्वस्य संवाडकं षे ।
न क्षुद्रेऽपि प्रथमसुकृतोद्भाषणोपकारः
प्राप्ते मित्रे भवति विमुग्धः किं पुनर्यस्तथोच्यैः ॥ १७ ॥

रङ्गुश्चन्द्रं जिनमुभविभामोषसञ्जातदोषं
पादाभोजे मभरमिषतोऽभ्यानयत्सप्रसादम् ।
स्वीयोत्सङ्गे तदिव उरिणो धीयते शीतभासा
सद्भावाद्भिः क्वलति न विरेणोपकारो मडत्सु ॥ १८ ॥

गायन्तीनां जिनवरपुरश्चारुलीलावतीनां
उपोत्त्रेक्षाविवशमनसि त्वय्यथाग्रं प्रपन्ने ।
प्राप्तः स्वाडाशनजनमनःकाम्यतां मण्डपोऽपि
मध्ये श्यामः स्तनं ध्रुवः शेषविस्तारपाण्डुः ॥ १९ ॥

नानारत्नाभरणकिरणैर्भूषितां धूषिताभ्यां
जैनीभर्यां तव विनमतः काऽपि कान्तिर्भवित्री ।
यामालिङ्ग्याभिनवनवनेर्वाण्यिष्यन्ति सिद्धाः
भक्तिच्छेदैरिव विरयितां भूतिमङ्गे गजस्य ॥ २० ॥

तस्याः स्नात्रे दनुजमनुजैर्गात्रपावित्र्युत्तौ
सुष्टे दिष्ट्या प्लुतमविरलं क्षीरमादेयमेव ।
तन्माडात्प्यात्पवनयवनस्तेऽभिभूत्यै प्रभुर्न
रिक्तः सर्वो भवति छि लघुः पूर्णता गौरवाय ॥ २१ ॥

लोकाः कुष्ठाद्गलितवपुषो निर्विरोकाः सशोकाः
अर्द्धस्नात्रामृतभरसरःस्नातमात्राः क्षणेन ।
भूत्वा भास्वल्ललिततनवो दिव्यभोगैर्भजन्ति

સોત્કણ્ઠાનિ પ્રિયસહચરીસમ્ભ્રમાલિહ્નિતાનિ ॥ ૨૨ ॥

॥ ઇતિ જિનવર્ણનમ્ ॥

નાસ્મિન્માર્ગેડસમ્યહમયિ ! ગતસ્તચ્ચ યાત્રાનુવેશ્મ

ગત્વા શ્રાદ્ધાઃ સદયહૃદયાઃ સમ્પદાં સંપ્રદાયાઃ ।

પ્રજવ્યાસ્તે ગુરુમુખધનાન્નિર્ગલદ્વાગ્જલાનાં

સારડ્ગાસ્તે જલલવમુચઃ સૂચયિષ્યન્તિ માર્ગમ્ ॥ ૨૩ ॥

રત્નશ્રેણીરચિતનિચિતસ્વાર્ણસહૃઈર્ણસૌધે -

ધ્વસ્યાં જાલન્તરપરિલસલ્લોલનેત્રાકલાપૈઃ ।

શુકલાપાહ્નૈર્મધુરવચનૈર્વન્દનાં વક્તુકામૈઃ

પ્રત્યુદ્યાતઃ કથમપિ ભવાન્ ગન્તુમાશુ વ્યવસ્યેત્ ॥ ૨૪ ॥

વૃષ્ટે હ્યત્ર ત્વયિ પ્રતિગૃહં કેતકોત્સેધહેતૌ

ધારાયન્નાવલય ઉદિતોત્તુડ્ગરડ્ગત્તરડ્ગાઃ ।

અન્તર્મજ્જત્સરસિજદૃશાં વક્ષપત્નૈઃ સપત્નઃ

સમ્પત્સ્યન્તે કતિપયદિનસ્થાયિહંસા દશાણાઃ ॥ ૨૫ ॥

પ્રસ્થાનાર્થં તવ સવયસં પ્રાર્થયસ્વાર્થવન્તં

કાસારં તં જલજરજસા પીતવાસો વસાનમ્ ।

સિન્ધ્વા વધ્વા અધરમધુરં યઃ પિબત્યુન્નમચ્ચ

સાભ્રૂભડ્ગં મુખમિવ પયો વેત્રવત્યાશ્ચલોર્મિ ॥ ૨૬ ॥

સ્થિત્વા તીરે ધ્રુવમુપસરચ્ચગ્ચલાયગ્ચલાક્ષીઃ

ધારાહસ્તૈઃ કુસુમમધુરાં દશયિસ્તાં વનાલીમ્ ।

યા પ્રાયોગ્યૈઃ સુરતલલિતપ્રક્રિયાણાં પ્રિયાણા -

મુદ્દામાનિ પ્રથયતિ શિલાવેશ્મભિર્યોવનાનિ ॥ ૨૭ ॥

સંસ્થાનેન પ્રહિતમતુલં વીક્ષ્ય પકવાત્રવન્દ -

મુદ્દાનેડપિ સ્વતરુષુ ચલચ્છાપિકાનાં મિષેણ ।

પુષ્પશ્રેણી પ્રહિતુમનસિ (?) પ્રોત્રતાનાં સમેધિ

ચ્છાયાદાનાત્ ક્ષણપરિચિતઃ પુષ્પલાવીમુખાનામ્ ॥ ૨૮ ॥

અસ્યાં પુર્યાં નરપતિનમન્મૌલિમાલાર્ચિતાંહ્રિઃ

સાહેઃ પુત્રઃ સુનયનયનઃ પાતિ લોકાન્ પિતેવ ।

ગીર્વાણસ્ત્રીસદૃશસુદૃશાં તસ્ય સૌધોર્ધ્વગામી

लोलापाङ्गैर्यद्वि न रमसे लोचनैर्वञ्चितोऽसि ॥ २९ ॥

नार्यः पुर्या प्रतिगृहमिह श्रेणिमापूर्य तूर्णे -
रुद्दिश्येयं प्रनयरचितं गानमुत्तानयन्ति ।
श्रुत्वा तास्त्वां रसितमसितैर्मोहयिष्यन्त्यपाङ्गैः
स्त्रीणामाद्यं प्राणयवचनं विभ्रमो हि प्रियेषु ॥ ३० ॥

रोदस्योस्त्वां परिचितमिति स्वीयचित्तेऽवधृत्य
सीमन्यस्थाः कृषिकरजना भीजराञ्जु वितेनुः ।
संप्रत्येषाऽङ्गुलनैः प्राञ्जलीभूय नम्रा
काश्यं येन त्यजति विधिना स त्वयैवोपपाद्यः ॥ ३१ ॥

धन्योऽसि त्वं जलदपटले ! दक्षिणस्यां प्रविश्य
दृष्टं येन प्रवरनगरं सारमेतज्जगत्याः ।
भुक्ते भाग्ये भुवि नु मरुतां देवशैलाद्विधाऽपि
शेषैः पुण्यैर्दुर्लभिव द्रिवः कान्तिमत्प्राणमेकम् ॥ ३२ ॥

अत्राश्वेष्टुं कमलवदना वीचिहस्तैः सरस्यः
प्रोक्ताः कान्ता एव सुवयसां त्वां विजानन्ति शब्दैः ।
भुक्त्वा नस्त्वं विरलविधुराः कुत्र गन्तासि भोग्योऽ
सि प्रावातः प्रियतम एव प्रार्थनायाट्टकारः ॥ ३३ ॥

अस्यां भुक्तामरकतपविश्रीप्रसूनन्दुरल -
पूगान् दृष्ट्वा तरणिशशिर्नोः श्रान्तकान्तिस्वरुपान् ।
पुण्यश्रेणीविपणितारिणो विद्रुमच्छेदराशीन्
संलक्ष्यन्ते सलिलनिधयस्तोयमात्रावशेषाः ॥ ३४ ॥

॥ एत्यवरङ्गावाटवर्णनम् ॥

अस्याः प्राय्या सुभगभगिनी देवगिर्याह्वयास्ति
पूर्वं प्रत्याश्रयमिह चिरं तस्थिवान् रामयन्द्रः ।
सस्तौ स्नेहादिल जन्कजा लक्ष्मणः केलिमाधा -
दित्यागन्तून् रमयति जनो यत्र अन्धूनभिज्ञः ॥ ३५ ॥

तस्यां छत्रायितसुरगिरौ वप्रमौलिं दधत्यां
राज्ञस्तूर्णैर्द्विगुणितरवैर्नर्तयथा मयूरान् ।
गेहेषूच्यैः प्रसवनिचयाडीर्णमध्येषु नूनं

નીત્વા ખેદં લલિતવનિતાપાદરાગાહુિતેષુ ॥ ૩૬ ॥

એતત્પુર્યાઃ પુરપરિસરાદમ્લકમ્રાતપત્રા -
તત્રાસીનો નગરસુષમાં માર્ગયાદ્રૌ વિનિદ્રામ્ ।
કાસારાણાં વિકચકમલામોદિભિઃ સેવ્યમાન -
સ્તોયક્રીડાનિરતયુવતિસ્નાનતિક્તૈર્મરુદ્ભિઃ ॥ ૩૭ ॥

સ્નાત્રે શ્રાદ્ધૈસ્ત્રિભુવનગુરોસ્તત્ર નિર્મીયમાણે
નાનારત્નાંશુકરચનયા ભૂષિતે ભૂમિભાગે ।
સઘો વાધાનુચરચરિતૈઃ શબ્દચન્નબ્દરત્ન -
મામન્દ્રાણાં ફલમવિકલં લપ્સ્યસે ગર્જિતાનામ્ ॥ ૩૮ ॥

પીનોતુડ્ગસ્તનભરનતા ગાત્રસૌન્દર્યભાજો
વામાઃ પુષ્પૈર્વૃષભભગવત્પૂજનં કર્તુકામાઃ ।
મૂર્તેઃ સ્નાનાદિવ સમુચિતાન્ પ્રાપ્ય વર્ષાગ્રભિન્દૂ -
નામોક્ષ્યન્તે ત્વયિ મધુકરશ્રેણિદીર્ઘાન્ કટાક્ષાન્ ॥ ૩૯ ॥

આશ્વેષાર્થં સુહૃદિવ ગિરિઃ શાખિબાહૂન્ વિતત્ય
તત્રાર્યાસ્તાસ્તવ વિરચયિષ્યત્યનર્ઘ્યપ્રસૂનૈઃ ।
ગૃહ્ણન્ જન્માપ્યવિરલફલં માનયિષ્યત્યમત્યૈઃ
શાન્તોદ્ભેગસ્તિમિતનયનં દૃષ્ટભક્તિર્ભવાન્ યાઃ ॥ ૪૦ ॥

તારુણ્યેન સ્મરપરવશાં શિક્ષિતાનાં પ્રવૃત્તિં
રાત્રૌ સ્ત્રીણામુપપતિગતૌ શ્રોણિભારાલસાનામ્ ।
દેહ્યાલમ્બં વિમલતડિતા દર્શયંસ્તત્ર માર્ગ
તોયોત્સર્ગસ્તનિતમુખરો મા સ્મ ભૂર્વિકલવાસ્તાઃ ॥ ૪૧ ॥

ઇત્યેતસ્માન્નગરયુગલાદ્વીક્ષ્ય કેલિસ્થલં ત્વ -
મીલોરાદ્રૌ સપદિ વિનમન્યાર્શ્વમીશં ત્રિલોક્યાઃ ।
ભ્રાતઃ ! પ્રાતર્પ્રજ જનપદસ્ત્રીજનૈઃ પીયમાનો
મન્દાયન્તે ન ખલુ સુહૃદામભ્યુપેતાર્થકૃત્યાઃ ॥ ૪૨ ॥

તામુઘન્તં નભસિ સહસાડવેક્ષ્ય કાન્તાં વિયુક્તા -
સ્ત્રાસવ્યાસં દધતિ સરસાં પાર્શ્વમસ્માજ્જહીહિ ।
રાત્રૌ ભ્વાના ઇહ કમલિનીર્મોટિતું ભાનુમાલી
પ્રત્યાવૃત્તસ્ત્વયિ કરરુધિ સ્યાદનલ્પાભ્યસૂયઃ ॥ ૪૩ ॥

मार्गे यान्तं बहुलसलिवैर्दाववह्निप्रशान्ते -
 गौत्रैः कर्मोपकृतिसुकृतं रक्षितुं त्वां नियुक्ताः ।
 नद्यस्तासां प्रथितवयसामर्हसि त्वं न धैर्या -
 भोधीकर्तुं यदुलशङ्करोद्धर्तनप्रेक्षितानि ॥ ४४ ॥

काञ्चित् कान्ता सरिद्विड तव प्रेक्ष्य सौभाग्यभङ्गिणी -
 भङ्गिणीक्षुर्याव्यपलसलिलावर्तनाभिप्रकाशम् ।
 यङ्करोज्जिवरुणकिरणारुणाधनात्पीडयास्याः
 ज्ञातास्वादो विपुलजघनां को विहातुं समर्थः ॥ ४५ ॥

वर्त्मन्यस्मिन् विविधगिरयस्त्वत्परिस्थन्मन्दी -
 भूतोत्तापाः क्षितिरुडवैस्तेऽपनेष्यन्ति षेदम् ।
 पुष्पाभोदी करिकुलशतैः पीयमानस्तवातः
 शीतो वायुः परिणामयिता काननोद्गुम्भराणाम् ॥ ४६ ॥

गत्यौत्सुक्येऽप्यणिङ्किटण्कीदुर्गयोः स्थेयमेव
 पार्श्वः स्वामी स षड्विधतः पूर्वमुर्वीशसेव्यः ।
 जगद्रूपे विपदि शरणं स्वर्गिलोकेऽभिवन्द्य -
 मत्यादित्यं हुतवल्मुष्णे सम्भ्रतं तद्ध्रि तेजः ॥ ४७ ॥

उत्पत्त्यास्मात्प्रणम विपुले तुङ्गि आ शैलशङ्गे Note तुङ्गि आ षति नाम ।
 रामं कामं श्रमणवृषभं भोषितारं पशूनाम् ।
 तत्सम्बुद्धानवयजशिभिर्नो मूर्तिमस्याभिषिच्य
 पश्चाद्द्रिग्लण्णगुरुभिर्गार्जितैर्नत्तयेथाः ॥ ४८ ॥

वर्षाभिस्ते शिभिरशिभिराद्गैरिकाणां प्रवाडैः
 सिन्धुः पूर्णा ष्यवनिवनितायङ्गनीरङ्गिडेव ।
 ज्येष्ठत्येष्यन्नवजलभरासङ्गामोत्तेनराशिः
 श्रोतोमूर्त्या भुवि परिणतां रन्तिदेवस्य कीर्तिम् ॥ ४९ ॥

उत्तीर्याथ त्वयि शिभरिणां धोरणैर्निम्नभावा -
 ल्वीने भूमाविव जलललच्छैवलिन्योः प्रसङ्गे ।
 द्रक्ष्यन्त्योद्यं त्रिदशवनिताः स्निग्धतापात्रनेत्रै -
 रेकं मुक्तागुणामिव भुवः स्थूलमध्येन्द्रनीलम् ॥ ५० ॥

अेष्यत्यग्रेऽभ्युदयकमलामन्दिरं बन्दिरं श्री -
 सूर्याप्यं ते नयनविषयं स्वर्णपूर्णां कमेण ।

सङ्गन्तास्मिन् सुलुदपि धनो मालवात्ते स्वगात्रं
पात्रीकुर्वन् दशपुरवधूनेत्रकौतूहलानाम् ॥ ५१ ॥

सभ्येभ्यानामलमलमिकावृद्धसौधाग्ररत्नै -
रातिथ्यं ते भुवु विरययन्मानयेस्तत् पुरापि ।
डेमैः श्राद्धप्रज षड गुरोरागमे मार्गाणानां
धारापातैस्त्वमिव कमलान्यभ्यवर्षन्भुजानि ॥ ५२ ॥

श्रीमान् पार्श्वप्रभुरिड जयत्यजग्रात्राभावा -
स्तस्य स्नात्रामृतसमुद्ध्यैः पूयते तापिकाऽपि ।
संसृज्यैनां रुचिररमणीस्नानकर्पूरपूर्णा -
मन्तःशुद्धस्त्वमपि भविता वर्णमात्रेण कृष्णः ॥ ५३ ॥

तस्माद्गच्छेन्नु भृगुपुरं सिन्धुबन्धुप्रसक्ता -
मद्रेर्बाहामिव शशिसुतां पूर्वगाङ्गेति नाम ।
रक्षन्ती या प्रसृमरजटाघट्टदम्भाद्गतस्य
शम्भोः केशग्रहणमकरोद्विन्दुलग्नोर्मिडस्ता ॥ ५४ ॥

रेवातीरे भृगुपुरवरस्काटिकावासराज्
तस्या भिम्बं विमलसालिले स्वर्धुनीवाऽपराऽस्ति ।
तत्र ख्याया परतटमथालम्भते ते तदैषा
स्यादस्थानोपगतयमुनासङ्गमेनाभिरामा ॥ ५५ ॥

अत्रे दृष्ट्वा जलमयमडीवन्मडीनामसिन्धुं
सिन्धोर्दूर्भीपृथुतरभुजैर्गाढमालिङ्ग्यमानाम् ।
लब्धा स्तब्धाब्धिकङ्कनिचयाभ्यासवर्ती डिमाद्रौ
शोभां शुभ्रत्रिनयनवृषोत्प्रातपङ्कोपमेयाम् ॥ ५६ ॥

स्थाने स्थाने सरणिधरणीभृद्भिरागृह्यमाणा
तन्वी जेदादुपपति सरत्तर्हि नीरैस्तथाऽस्याः ।
दुर्याः पौष्ट्यं स्मलति न यथा भूषिता यङ्करत्नै -
रापन्नार्तिप्रशमनङ्गलाः सम्मदोऽल्युत्तमानाम् ॥ ५७ ॥

उत्तीर्णस्तां हरिगुणपुरं प्राप्य तत्कौतुकार्थी
व्यालम्बेया मणिमयशिलाप्रौढसभ्यालयालीम् ।
यत्ते द्विष्टाः पवनयवनास्तत्र भङ्गां लभन्ते
के वा न स्युः परिभवपदं निष्कलारम्भयत्नाः ॥ ५८ ॥

तत्र व्यक्तं दृषद्वि यरएन्यासमासजय पूज्यं
राज्याधीशैर्विजयपदतः सेनसुरैर्भजस्व ।
तीर्णान्यन्यन्यपि सुमनसो यानि दृष्ट्वेव भव्याः
सङ्कल्पन्ते स्थिरगाणपदप्राप्तये श्रद्धानाः ॥ ५८ ॥

स्रीवकाञ्जे भ्रमरललितं सुभ्रुवो प्रेक्ष्य तत्र
कान्तारेऽप्येस्तटमनुसरेस्साभ्रमत्याः प्रसङ्गि ।
वीथीनृत्यैस्तव धनरवैर्वैणुवाटैर्जनस्य
सङ्गीतार्थो ननु पशुपतेस्तत्र भावी समग्रः ॥ ६० ॥

सिन्धोर्वेलाशिभरिषु तवाभ्यागमात्पुष्पितेषु
स्थित्वा रात्रावविरतरतश्चान्तविद्युद्धूकः ।
किञ्चित्सायीकृतनिजतनुः पश्चिमामाश्रयेथाः
श्यामः पादो भलिनियमनाभ्युद्यतस्येव विष्णोः ॥ ६१ ॥

सौराष्ट्रीणां दृष्टि विरथयन् भिन्दुभिर्मोक्तिकालीं
पावित्र्यार्थं ननु निजतनोः सिद्धशैलं भजेथाः ।
यः शङ्कगस्थोन्नतजिनगृह्यत्रगौरांशुभासि
राशीभूतः प्रतिदिशमिव त्र्यम्बकस्याट्टुडासः ॥ ६२ ॥

मन्ये नन्तुं वृषभभगवत्पाद्युग्गमाभ्युज्जम्
तत्रारुढे त्वयि शिभरिणः स्निग्धवेणीसवर्णी ।
भृङ्गव्यामाविव छि कुमुदस्तस्य शोभा भवित्री -
मंसन्त्यस्ते सति ललभृतो मेयके वाससीव ॥ ६३ ॥

गन्धालीढैः कुसुमसलिलैः पूजनायां जिनेन्दो -
वृन्देऽलीनां स्फुरति परितो भाविनी काऽपि शोभा ।
भावाल्भन्त्ये शिकुरनियये वाञ्छनाभे सलीला -
मंसन्त्यस्ते सति ललभृतो मेयके वाससीव ॥ ६४ ॥ -

(पाठान्तरम्)

सम्पूज्याऽऽरान्त्रिकरथनया विद्युतो मारुदेवं
स्तोत्रैर्मन्द्रध्वनितजनितैश्चाभिनन्धात्मशुद्ध्यै ।
अभौ स्त्रीणां विषमसरणौ श्रोणिभारालसानां
सोपानत्वं कुरु मणितटारोहणायान्रथायी ॥ ६५ ॥

આસ્થાય શ્રીવૃષભવિભુના સોયમષ્ટાપદાભઃ
પૂતસ્તેનાત્મનિ જલભૃતે માનસત્વં વિદધ્યાઃ ।
યાસ્તત્રાર્દ્ધમહનવિધયે સ્વર્વશા સ્નાન્તિ નૈવ
ક્રીડાલોલાઃ શ્રવણપરુષૈર્ગર્જિતૈર્ભાપયેસ્તાઃ ॥ ૬૬ ॥

વર્ષોત્કર્ષૈર્દૂમસમુદયે વિદ્રુમાભાં વિતન્વન્
મત્વા સિદ્ધસ્થલમનુપદં નર્તયન્ મોરસાર્થાન્ ।
નિત્યં શત્રુગ્જયમનુનયન્ વાતલૂનૈઃ પ્રસૂનૈ -
ર્નાનાયેષ્ટૈર્જલદ ! લલિતૈર્નિર્વિશેસ્તં નગેન્દ્રમ્ ॥ ૬૭ ॥

ઉદ્યતોડસ્માદ્ગુરુચુગપદન્યાસમાનસ્ય સમ્યગ્
વાર્ધાવન્તઃપુલિનનિવસદ્વીપપુર્યામિવેયાઃ ।
પ્રાવૃટ્કાલે વહતિ નિલયૈર્યા જલાન્યુદ્ગિરદ્ વો
મુક્તાજાલગ્રથિતમલકં કામિનીવાભવન્દમ્ ॥ ૬૮ ॥

શ્રેણિભૂતાપણવિલુલિતવ્યક્તમુક્તામ્બુધારાઃ
કાન્તાકાન્તિસ્ફુરિતતડિતસ્તોરણેન્દ્રાયુધાઢ્યાઃ ।
નિત્યં નૃત્યપ્રહતમુરજસ્નિગ્ધગમ્ભીરનાદાઃ
પ્રાસાદાસ્ત્વાં તુલયિતુમલં યત્ર તૈસ્તૈર્વિશેષૈઃ ॥ ૬૯ ॥

ભુક્ત્વા સૌખ્યં ચતુરવનિતાગાત્રધારાગૃહસ્ત -
સ્પર્શૈઃ પુષ્પોપચનપવનશ્ચિષ્ટરમ્ભાઃ પ્રપશ્યન્ ।
રોધઃ સિન્ધોરનુભવ મુદા યત્ર યોધા રમન્તે
પ્રત્યાદિષ્ટાભરણારુચ્યશ્ચન્દ્રાસદ્રણાકૃઃ ॥ ૭૦ ॥

ગર્જૈરૂર્જસ્વલજલનિધેઃ ક્ષોભભાવં પ્રણોષ્યન્
ક્ષેમાવાસં ત્રિદશનગરં ત્વં વિશેસ્તાતપૂતમ્ ।
ઘાવાભૂમ્યોઃ પ્રમુદ્યચિતં વક્તિ સાક્ષાદ્દુમેષુ
સીમન્તે ચ ત્વદુપગમજં યત્ર નીપં વધૂનામ્ ॥ ૭૧ ॥

॥ અથ શ્રીદેવકપત્તનવાર્ણનમ્ ॥

શસ્તીત્યેવં ગુરુપરિચિતં ચત્પુરં દહ્યમાન -
ધૂપવ્યક્ત્યા ચિકુરવલચૈર્નૃત્યકૃત્કેતુહસ્તૈઃ ।
લક્ષ્મીવાસામ્બુજમહમમી ષટ્પદાસ્તે ન યદ્વા
વિત્તેશાનાં ન ખલુ ચ વયો યૌવનાદન્યદસ્તિ ॥ ૭૨ ॥

दण्डश्चैत्ये कुसुमनिचये बन्धनं विप्रयोगो
 दातुर् द्वाये थलकुटिलता सुभ्रुवोर्नान्यलोके ।
 केशासक्त्या(?) छ्यगुरुदलनोद्धूतधूमस्य मन्थे
 वित्तेशानां न भलु थ वयो यौवनादन्धस्ति ॥ ७३ ॥ -

(पाठान्तरम्)

रात्रौ यस्यां कथमपि समानीय सञ्चारिकाभि -
 र्वासावासं प्रणयिसविधे स्थापिता या नवोढा ।
 तासां भोगादरणि रमणे दीपमुद्दिश्य मुक्तो
 द्रीमूढानां भवति विङ्गलप्रेरणय्यूर्णमुष्टिः ॥ ७४ ॥

लक्ष्याः स्थानं तदिति मतिमान् वर्धयत्यूर्मिदस्तै -
 र्मुक्तायुक्तैः पुरपरिसरे स्वाङ्गुमासार्य सिन्धुः ।
 तत्सुप्रापैः कनकसिकताराशिगुप्तैः सञ्जीभिः
 सङ्कीडन्ते मणिभिरमरप्रार्थिता यत्र कन्याः ॥ ७५ ॥

कामादेशाद्गमनसमयेऽलक्तकव्यक्तपाद -
 न्यासैर्वासैर्मसृणुसृणालेपनैर्यत्र भित्तौ ।
 मुक्तास्रग्भ्यो विलुलितकणैः कङ्कणैः शीर्षाभ्यै -
 र्नेशो मार्गः सवितुरुदये सूच्यते कामिनीनाम् ॥ ७६ ॥

मुक्ताडारा षव वरभुवः सन्ति यस्यां विडाराः
 शाटी पुर्याः कुवलयदृशः श्रेयसी पुष्पवाटी ।
 शालास्त्यागप्रङ्कतिङ्कतिभिर्निर्मिताः श्रीविशालाः
 नित्यजयोत्सनाप्रतिष्ठततमोवृत्तिरभ्याः प्रदोषाः ॥ ७७ ॥

यैरासङ्गादिव जलनिधेः प्रापि रत्नाकरत्वं
 सार्धं नित्यं मुनिगुरुगुणोद्गातृभिस्तेऽर्थितीर्थाम् ।
 श्रान्तं तारान्वितमिव द्रिवः भाण्डमुद्दण्डपुष्पं
 बद्धापानां बहिरुपवनं कामिनो निर्विशन्ति ॥ ७८ ॥

राज्ञःसौधावलिषु तपनोत्सर्पणत्सूर्यकान्ते -
 स्तमैरुष्मा य षड् जनितो दृष्कलेस्तापउपः ।
 तं यैत्यस्थाः सपदि शरदश्चन्द्रपादानुवादा -
 द्यालुम्पन्ति स्कुटजललवस्थन्निश्चन्द्रकान्ताः ॥ ७९ ॥

धन्यास्तेऽस्यां प्रतिदिनमडो श्रीगुरोर्वक्त्रपद्मान्

प्राप्तस्यन्तं प्रवचनरसं ये निपीयैव भव्याः ।
शृण्वन्त्युच्चैः पदरचनया गायनोद्गीतकीर्तिं
त्वद्गमभीरध्वनिषु शनकैः पुष्करेष्वालतेषु ॥ ८० ॥

पीनोत्तुङ्गस्तनपरिचयो कञ्चुकः पुष्पजालैः
पत्रैश्चित्रैर्भवति रसना पल्लवैः शेषरश्रीः ।
आम्रो भृङ्गावलिवलयितेऽस्मिन् युगे सातिरेक -
मेकः सूते सकलमवलामाङ्गनं कल्पवृक्षः ॥ ८१ ॥

वातोद्धान्तैः सलिलपृषतैः क्षोभयन्तो मृगाक्षी -
र्गातुं वृत्ता गुरुगुणपदं पुष्पलावण्यभाजः ।
साध्वीस्पशादिव कलुषितास्तोयदा यत्र जलै -
धूमोद्गाराः नुक्नुतिनिपुणा जर्जरा निष्पतन्ति ॥ ८२ ॥

कामोऽपि स्वं प्रगुणयति नो कार्मुकं पुष्पत्रुपं
मौर्वीभृङ्गादिव नववधूश्चासलोभादलीनाम् ।
यूनां येतो व्यथननिपुणैः काक्षभाणैः सनाथै -
तस्थारम्भश्चतुरवनिताविभ्रमैरेव सिद्धः ॥ ८३ ॥

तस्यां वप्रः सुरगिरिगुरुः काञ्चनः काञ्चनाभां
तुङ्गैः शृङ्गैर्घडति तरणेरथ्यनुल्लङ्घनीयः ।
यन्मूर्धस्तै रसिकपुरुषैः स्पृश्यते स्वर्गतोऽपि
उस्तप्राप्यस्तबकनमितो बालमन्दारवृक्षः ॥ ८४ ॥

सिन्धोस्तत्रानुज एव लसद्दीप्तिवासास्तडाग
उद्यानान्तस्तरुणवयसो दीर्घिकास्तस्य कान्ताः ।
तासां यञ्चन्नयननलिनैर्भोडिता मानसाम्भो
न ध्यास्यन्ति व्यपगतशुभस्त्वामपि प्रेक्ष्य उंसाः ॥ ८५ ॥

भद्रोत्साडा गमनगडने वातवद्गादिराज
राज्ञः स्वर्णभरणसुभगः सामजानां समूढः ।
यस्यां दानस्रवणनिधतोऽस्तुस्तः प्रशस्तः
प्रेक्ष्योपान्तस्फुरिततडितं त्वां तमेव स्मरामि ॥ ८६ ॥

नव्यो भव्यैर्मरकतशिलानिर्मितोऽस्त्याश्रमोऽस्यां
गर्जद्गानानुगतमुरजः साधुनाथैः सनाथः ।
नित्यं व्याप्यापरिषदि वृतं तोरणैः काञ्चनीयैः

प्रेक्ष्योपान्तस्फुरिततडितं त्वं तमेव स्मरामि ॥ ८७ ॥ -

(पाठान्तरम्)

॥ अथ श्रीगुरुवर्णनम् ॥

तत्रास्माकं विभुरभिनवैः पात्रवृन्दैः परीतः
स्फीतच्छायो वडुलकमलां सन्निदत्ते प्रतीकैः ।
डिन्त्वक्षुब्धो मनसि भगवांश्चारुनार्या विलासैः
काङ्क्षत्यन्यो वदनमदिरां दौडदच्छन्ननास्थाः ॥ ८८ ॥

नम्रानेकक्षितिपतिशिरोभौविरत्नैर्नृपानां
संयोगेन प्रभुयरणयोर्युज्यते सा विभूषा ।
व्यक्तोर्भाञ्जं नटनरुचितश्चन्द्रकाणां प्रथारै -
र्यामध्यास्ते द्विवसविगमे नीलकण्ठः सुदृष्टं वः ॥ ८९ ॥

नित्याह्लादैः श्रमणामणिभिस्तत्र सेव्याङ्घ्रिपद्म -
स्तेजोराशिः प्रसृमरयशा राजते सूरिसूर्यः ।
यदूरस्थो विदुरमघवाऽप्याप्नुते तां न शोभां
सूर्यापाये न भलु कमलं पुष्यति स्वामिभिष्याम् ॥ ९० ॥

गत्वा सूर्योदयनपुरतस्तत्र शोणाम्बुमूर्त्या
भक्तिं चन्द्रोदयरयनया व्यञ्जयन्नस्य सूरैः ।
दर्शं दर्शं वदनमलसां मोदपूर्णां मोदपूर्णां पुनीथाः
भयोताली विलसितनिभां विद्युद्भेषट्टिम् ॥ ९१ ॥

यस्य भ्रमप्रतमतिरतं भिल्लतश्चित्तवृत्तिं
शय्यास्तस्या अपि मधुरता नेतुमीशा न मोडम् ।
पीनोरोजा सरसिजमुभी क्षाममध्याऽऽयताक्षी
या तत्र स्याद् युवतिविषये सृष्टिराद्येव धातुः ॥ ९२ ॥

प्राप्तक्षोभा विजयिनि गुरौ देवनाम्नीड पूर्वं
मोडादीनामसमपरिषच्छुक्रया शङ्कुडल्पा ।
साम्राज्येऽस्य प्रशमपवनेर्वेपमानां भयात्तां
जातां मन्ये तुडिनमथितां पद्मिनीं वान्यरुपाम् ॥ ९३ ॥ var शिशिरमथितां

स्वामिन्यस्मिन्नधिगतवति प्राज्यसाम्राज्यलक्ष्मीं
कीर्तिक्रीरैर्जगति बहुलैः प्लावितं पङ्कजालम् ।

तस्या लेपादिव जलमुषं श्यामिका व्याप्तिदम्भा -
दिन्दीर्घेभ्यं त्वधनुसराज्ञाङ्गिष्ठकान्तेर्भिर्भर्ति ॥ ८४ ॥

॥ अत्रान्तरे स्वामियसितं किञ्चिद्गुच्यते ॥

जम्बूद्वीपे भरतवसुधामण्डनं कच्छदेशो
यत्राम्बोधिर्भुवमनुकलं पूजयत्येव रत्नैः ।
पृथक् पूता जननललनैः सूरिणा यैरभूनि
कञ्चित् भर्तुः स्मरसि रसिके त्वं छि तस्य प्रियेति ॥ ८५ ॥

यिन्तामणयाह्वयजिनयशो गातुकाभेक्षुवाटे
शालेये वा जनयति भृशं गोपिका सिद्धमोडम् ।
वीणापाणिर्लयमुपगता तद्गुणैर्यत्र रागा -
दृभूयो भूयः स्वयमपि कृतां मूर्च्छनां विस्मरन्ती ॥ ८६ ॥

आस्ते तस्मिन्नगरमुदितं श्रीमनोरम्यनाम
योगे दूराद्गुगतवतां यत्र सांघात्रिकाणाम् ।
लोके रात्रिं नयति लववत्तद्भूस्तत्र देशे
तामेवोष्णैर्विरञ्जितैरश्रुभिर्यापयन्ती ॥ ८७ ॥

तत्र श्रेष्ठी शिवगुणो धृति प्रेयसी तस्य भाण्णी
तद्देशमोत्थैर्मणिभरकरैर्लोडिते व्योमभागे ।
प्रातर्भान्त्या गमयति तर्मी कोकान्ताशुभोगे -
स्तामेवोष्णैर्विरञ्जितैरश्रुभिर्यापयन्ती ॥ ८८ ॥ -

(पाठान्तरम्)

सुमान्येधुः कुसुमतलिने श्रेष्ठिनः कामिनी सा
स्वप्ने सिद्धं त्रिदशमडसापन्नसत्वा ददर्श ।
उर्षोऽल्लासाद्धिकथनयने किञ्चिदाकुञ्च्य निद्रा -
माकाङ्क्षन्तीं नयनसलिलोत्पीडरुद्धावकाशाम् ॥ ८९ ॥

प्रासौत्सूनुं जयमिव शयी धौरिवेन्दुं समग्रं
भर्तुस्तस्मादतिशयिरसाद्रल्लभत्वं गता सा ।
गायत्युच्चैर्दसति रमते मोदते स्मालिवर्गैः
प्रायेणैतेऽरमणविरुडेष्वङ्गनानां विनोदाः ॥ ९० ॥

स्त्रीतो बालः सुरतरुशिवानुकुम्भाद्वैरिसिडे -

त्याभ्यां भिन्नद्विजयपदतो देवसूरेः कदाचित् ।
वाक्यैर्बुद्ध्या प्राणयविवशां मातरं प्राड दान्त -
स्तामुन्निद्रामवनिशयनासन्नवातायनस्थः ॥ १०१ ॥

मतयांये विषयविरतस्त्वन्निवेशं प्रताय
मायाजालं विकृतिविरसं कस्य नोद्रेगलेतुः ।
स्त्री विक्षेभुं विरडविकृतां न प्रगल्भाऽपि शक्ता
गल्वाभोगात् कठिनविषमामेकवेर्णां करेण ॥ १०२ ॥ var गाण्डाभोगात्

श्रुत्वाऽऽकस्मादिति सुतवयो विद्युदापातकल्पं
भूशर्णाऽतुश्छव्यथनकथनैः सङ्ख्यद्विस्मिताक्षी ।
जातामाताऽवयनविषयाऽसङ्ख्यदुःखाभिघातात्
साभ्रेऽह्वीव स्थलकमलिनीं न प्रभुद्धां न सुप्ता ॥ १०३ ॥

मातुर्दुःभोदयमपदयं भावयित्वा कुमारो
वीरेत्याभ्यामिव नियमयन् भाविनीं वर्धमानः ।
पित्रो सत्त्वे व्रतपरिचयो नेत्ययं निश्चिकाय
प्रायः सर्वो भवति करुणावृत्तिरार्द्रान्तरात्मा ॥ १०४ ॥

मातापित्रोर्दिवि परिगमे स स्वयं प्रातदीक्ष -
श्रुके वडेतरमतिधृतिः सूरिराजा स्वशिष्यः ।
तस्य ज्ञानं यरणमरुणप्रौढतेजं स्तुमः किं
प्रत्यक्षां ते निष्पिलमचिराद् भ्रातरुक्तं मया यत् ॥ १०५ ॥

पट्टे न्यस्तः स षड गुरुण भन्दिरे गन्धपुर्या
भैकाद्रीला १७१० शरदि समलं राधसम्यगदशम्याम् । ?
लोकैस्तत्रानिमिषसमता ??? नेत्रे यदेतन् - two syllables missing
मीनक्षोभाख्यलकुवलयश्रीतुलामेध्यतीति ॥ १०६ ॥

मत्वा गच्छे वरसरसि नः सोऽयमुद्भूतपद्मेऽ -
मीनक्षोभाख्यलकुवलयश्रीतुलामेध्यतीति ॥ १०६ ॥ -
(पाठान्तरम्) last two lines

सोयं स्वामी विजयपदतः श्रीप्रभेत्याह्वयैव
लक्ष्म्या वाण्या जयति निलयो दर्शनादस्य पूर्वम् ।
वार्ता वक्तुं कृतनरतनोर्दक्षिणस्ते शुभाय
यास्यत्यूरुः सरसकदलीस्तम्भगौरश्चलत्वम् ॥ १०७ ॥

येतद्धृतं सुरशिखरिणस्तुङ्गशङ्खेषु सिद्धै -
 गीतं पीत्वा परमरसिका स्वर्जनानां वधूटयः ।
 रम्भास्तम्भाऽऽलयमुपगता भर्तृयोगे भजन्ति
 सद्यः कण्ठयुतभुजलताग्रन्थि गाढोपगूढम् ॥ १०८ ॥

तेजःपुञ्जैर्दिनकरकरस्पष्टिर्भिर्दुर्निरीक्ष्यं
 शान्तस्वान्तं तपनरपतिं प्राप्य नम्रीकृताङ्गः ।
 अत्रोद्भूतां सुकृतसरसां किंवदन्तीं विदग्धो
 वक्तुं धीरस्तनितवयनैर्मानिनीं प्रकमेथाः ॥ १०९ ॥

प्रातुर्भूते दिनमुभसभे सौरतेजस्त्रिधाऽपि
 विश्वं व्याप्तं कथयति महीनाथ ! नान्दी विशेषः ।
 कामक्रीडानिरतमिथुनायुत्सृजंस्त्यक्तनिद्रं
 मन्द्रस्निग्धैर्ध्वनिभिरभलावेषिभोक्षोत्सुकानि ॥ ११० ॥

सत्स्यास्थायामिड भगवतीपाठपूर्वोत्तराद्या -
 ध्यायव्याख्या भवति तदनु श्रीगुरोर्गीतवृत्तैः ।
 गन्धर्वाली सुभयति ज्ञानं सोत्सवं श्रोत्रपेयैः
 कान्तोदन्तः सुदुष्टुपहृतः सङ्गमात्किञ्चिद्गूढः ॥ १११ ॥

शिष्याध्यायोऽप्रतविरमणं तत्र आपूर्णैर्दिश
 कीर्त्यङ्कुरानिव रजतरङ्गादशोद्धृष्टाङ्गान् ।
 वात्सल्यानि प्रवरवसनैर्नामजापोऽर्द्धदादैः
 पूर्वाभाष्यं सुलभविपदां प्राणिनामेतदेव ॥ ११२ ॥ var सुरलविपदां

अर्द्धतूजाकुसुमरयनैर्नन्धमन्दोत्सवश्री -
 दानं पात्रेष्वभयसहितं भावना भावनाटयम् ।
 पर्वार्येवं नवनवभवैर्वाषिके कल्पपादः
 पूर्वाभाष्यं सुलभविपदां प्राणिनामेतदेव ॥ ११३ ॥ var सुरलविपदां

(पाठान्तरम्)

कर्तुं कश्चित्स्मृडयति पुनस्तीर्थयात्रां ससङ्घं
 कश्चिद्भोक्तुं प्रतविधिभरं वोपधानाणि काचित् ।
 एत्थं सङ्घो गुरुगुरुलसद्भक्तिरथापि धर्मो
 सङ्कल्पैस्तैर्विशति विधिनाऽवैरिणाऽरुद्भुमार्गः ॥ ११४ ॥

अेव नित्योत्सवपरिचयैराश्रितोऽपि प्रकामं
मेघः शिष्यो गुरुपद्युगासेवया विप्रयुक्तः ।
सर्वं बाढ्यं मनसि रसिको मन्यमानः सुनेत -
स्त्वामुत्कण्ठाविरचितपदं मन्मुषेनेदमाह ॥ ११५ ॥

पूर्णाचन्द्रस्तव मुग्धविभां भावयत्येष पूर्णा
तेजस्वित्वं स्पृशति तरणिर्धीरतां मेरुरद्विः ।
अम्भोवाहः प्रवहति तथाऽन्योपकारप्रकारं
हन्तैकस्थं क्वचिदपि न तेऽभीरुसादृश्यमस्ति ॥ ११६ ॥

तस्मादस्माद्दृशजनमनस्त्वन्निरिक्षामृतेन
दृष्ट्या पुष्टं क्वचिदपि रतिं नाप्नुते वस्तुगत्या ।
नामालम्भात्सलमलमलो वासराणि प्रजन्ति
दिकसंसकृत्प्रविरलघनव्यस्तसूर्यातपानि ॥ ११७ ॥

राकायन्द्रेऽव्युद्यिनि भवद्भ्रमरारोप्य बुध्या
ध्यानाधीनः क्षणमपि सुभं येतसि स्थापयामि ।
अश्रैस्तावन्मुडुरुपचितैर्दृष्टिरालुप्यते मे
कूरस्तस्मिन्नपि न सलते सऽगमं नौ कृतान्तः ॥ ११८ ॥

वकार्थं ते समधित विधिः शारदन्दीर्विभूषां
सारङ्गाक्षोर्नयनविधये तद्भयोर्योग आसीत् ।
व्योमारण्ये तुलिनकपटादिन्दुकान्ताऽरुदत्तन्
मुक्तास्थूलास्तरुडिसलयेष्वश्रुवेशाः पतन्ति ॥ ११९ ॥

दासीभूतं प्रभुनवयशो ज्योतिषां पुण्डरीक -
भाण्डं मन्ये सरसि हसितं निर्मिमेते समीरान् ।
आमोदाढ्यान् वरुणककुभः पूर्वभागेऽव्युपेतान्
पूर्वं स्पृष्टं यद्वि डिल भवेदङ्गमेत्तिस्तवेति ॥ १२० ॥

जाने दिग्भिः पवनयमरैर्वीजयसे त्वं तदेता -
श्चन्द्रो ज्योत्स्नामलयजरसैर्ययन् पश्चिमायाम् ।
नत्वेवैवं वदति भगवद्भ्रन्दने वृत्तिभाजो
नीचैर्गच्छत्युपरि य दशा यङ्कनेमिङ्कमेण ॥ १२१ ॥

पृथ्वीपाथः पवनतरवश्चन्द्रसूर्यादितेवा -
स्त्वां सेवन्ते बहुरथनया दूरतोऽपि प्रशस्ताः ।

मत्सत्त्वं वा गगनशकलं दूयते डेवलं यद्
गाढोष्माभिः कृतमशरणां त्वद्वियोगव्यथाभिः ॥ १२२ ॥

येतोवाङ्घ्र्ये मम निगदतोऽन्योन्यमाश्वासनाय
ध्यानाधीनैः स्तवनकथनैर्नीयते दृष्टमेवम् ।
पश्चात्साक्षात्सुभग ! भगवत्सङ्गमे सर्ववृत्तं
निर्वेक्ष्यावः परिणतशरव्यन्द्रिकासु क्षपासु ॥ १२३ ॥

धन्यां मन्यस्तदुषसि विभो ! स्यामलं विश्वविश्वे
यस्यां रात्रौ लयनिलयगः संलये त्वां निषेधे ।
तां निद्रामध्यतिशयमुदा संस्तुवे ध्यानमुद्रां
दृष्टः स्वप्नेऽडितव ! रमयन् कामपि त्वं मयेति ॥ १२४ ॥

बालस्याऽनुक्षणकृतनतेर्मै स्वविज्ञप्तिरेषा
भाव्या स्वामिन् ! लृद्यविषये सन्निधयो विधेयः ।
अर्याश्चर्यानुगतमनसो वर्तमाने यदर्थ्या -
दृष्टे वस्तुन्युपचितरसाः प्रेमराशी भवन्ति ॥ १२५ ॥

विज्ञायैवं प्रवचननृपं श्रीविनीताभिधानो -
पाध्यायेन्द्रैर्विपुलमतिभिः सेवितं तन्निवृत्तः ।
तत्प्रत्युक्तानुनमनमुष्पोदन्तवृन्दैर्ममापि
प्रातः कुन्दप्रसवशिथिलं ज्वितं धारयेथाः ॥ १२६ ॥

अेवं देव ! त्वयि विनिहितं कार्यमार्यं विचार्य
व्यक्तां शक्तिं सलृद्यसुलृत् ! तावकीमत्र यार्थे ।
अङ्गीकारं द्रढयति तवाध्वानधाराप्रसारः
प्रत्युक्तं छि प्रणयिषु सतामीप्सितार्थङ्कियैव ॥ १२७ ॥

पूर्वं मोदात्तपनृपतिनामे स्वसेवाकुमारी
सौभाग्याढ्या प्रणयसरसोद्भाडिता तद्वियुक्तेः ।
तापं लृत्वा वियर जलदाभीष्टेशान् ययेच्छं
मा लूदेवं क्षणमपि य ते विद्युता विप्रयोगः ॥ १२८ ॥

स्थित्वास्थायां मुनिपतिपुरोऽसौ निसृष्टार्थरूपी
दिव्यध्वानैर्जलधरवरो वाचिकं व्याययक्षे ।
जातस्तस्मान्मुनिनरपतिः सप्रसादो विनेये
केषां न स्यादभिमतकृत्वा प्रार्थना ल्युत्तमेषु ॥ १२९ ॥

प्रत्यागत्य प्रणयिषुदयाम्भोधरेणोदरेण -
दृष्ट्वा वार्तां गुरुगुरुतरानुग्रहव्यञ्जनीं सः ।
श्रुत्वा ज्ञानायरणायरणोद्भूतभाज्यप्रतिष्ठान्
भोगानिष्ठानविरतसुभं भोजयामास शश्वत् ॥ १३० ॥

माघकाव्यं देवगुरोर्मेघदूतं प्रभप्रभोः ।
समस्यार्थं समस्यार्थं निर्ममे मेघपण्डितः ॥ १३१ ॥

॥ इति महाभारतपाष्यायश्रीमेघविजयविरचितो
श्रीमेघदूतसमस्यालेखः सम्पूर्णः ॥

Encoded and proofread by Pallasena Narayanaswami ppnswami at gmail.com

---

——
meghadUtasamasyAlekhaH by Meghavijaya
pdf was typeset on March 24, 2024
——

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

